

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சுத்தாரந்தம்

“ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை போன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வானியை உள்ளாடு”

மலர் சு	ஸ்ரீமுக ஆண்டு ஆடித் திங்கள் 1933 ஸ்ரீ ஜூலைஸ்	! இதழ் எ
---------	---	----------

செந்தமிழ்ப் புரவலர் வாழி

[பத்திராசிரியர்]

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஞானியார் சுவாமிகள் அறுபதாம் ஆண்டு நிறை விழாவில்
சைவத் திருவாளர் - த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையவர்கள்
செந்தமிழ்ப் புரவலர் என்ற பட்டம்பெற்ற செய்தியை அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி
யோடு தெரிவிக்கின்றோம். தமிழ் இரவலர் மிகுந்தும் புரவலர் உண்டோ
இல்லையோ என்று அருகியும் வரும் இந்நாளில் கரந்தையில் ஓர் தமிழ்ச்
சங்கம் நிறுவி அதை மிகச் செவ்வனே பல்லாண்டுகள் நடத்தி
வருவதோடு அமையாது, கட்டுரைப் பூக்கள் நிரம்பிய ‘தமிழ்ப்பொழில்’
என்ற பத்திரிகையையும் திறம்பட நடத்துவது தமிழ் புரக்கும் வள்ளல்
செயலன்றி சாமானியர் செயலாகாது. திருவாளர் பிள்ளையவர்கள் எளிய
வாழ்க்கையும் சீரிய நினைப்பும் உடைய பெரியார் (Plain living and high
thinking). வழக்கறிஞர் துறையிலும் சிலகாலம் அரசியற் துறையிலும்
தமது கடமையைச் செலுத்தும் காலம் போக ஒழிந்த வேளைகளிலெல்
லாம் தமிழுக்கும் சிறப்பாக சைவத்துக்கும் ஒல்லும் வகையெல்லாம் ஓவாதே
அறம்புரியும் பெற்றி யுடையார். துறையுரியும் சிராப்பள்ளியிலும் நடந்த
தமிழ்ப் புலவர் மகாநாடுக்குப் பிள்ளையவர்களே ஆன்மாவாக விளங்கினார்
கள். திருவையாற்று நாட்டு மொழிக் கல்லூரியில் தமிழுக்காகப் பிள்ளையவர்
கள் தேடிவைத்த ஆக்கம் மலையனைத்து. பிள்ளையவர்கள் உதயபிண்டேல் தமிழ்
முக்கு அக்கல்லூரியில் இடமே கிடைத்திராது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்
கழகத்தில் பிள்ளையவர்கள் தமிழை வளர்க்க செய்துவரும் முயற்சிகள் பல.

அவை தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருவருளால் விராவில் ஈடேறுமென்று எண்ணுகிறோம்.

திரு. பிள்ளையவர்கள் நமது சமாஜ உதவித் தலைவருள் ஒருவர். இவ்வாண்டில் சமாஜ விழாவைத் தஞ்சையில் நடத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள சிலர். நமது பத்திரிகைக்கும் திருமுறை வெளியிடுக்கும் பேருதவி புரியும் ஒரு சிலருள் தலைமை வகிப்பவர். எமது உயிரினுமினிய ஒப்பற்ற நண்பர். இத்தகைய பெரியாருக்குத் தமிழ்நாட்டுப் புலவரெலாம் திரண்டு வந்த போவையில் செந்தமிழ்ப் புரவலர் என்ற பட்டம் அளிக்கப்பட்டது சாலப் பொருத்தமே. பிள்ளையவர்கள் செந்தமிழ் புரக்கும் செந்தொழி லையே ஆயுட்பணியாக மேற்கொண்டு நடத்துமாறு செவ்வேள் அருள் புரிக. செந்தமிழ்ப் புரவலர் வாழி, வாழி, நீடுழி வாழி.

பதினாயிரம் வழங்கிய பக்த சிரோமணி

[காரியநரிசி]

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஞானியார் சுவாமிகள் நமது அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவிழாவில் சைவத் தமிழ்த் கல்லூரி ஒன்றைத் தாபிக்க பதினாயிரம் ரூபா மூலதனமாக வழங்கிய வள்ளன்மையை மிக மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கிறோம். “களை பொருளில்லான் கொடையே கொடைப் பயன்” என்றார் நீதி நூலார். பொருள் வருவாய் சுருக்கமாகவுள்ள ஒரு மடத்தின் தலைவர் பதினாயிரம் கொடுப்பது, லக்ஷக்கணக்கில் நின்று கொழுக்கும் மடாதிபதிகளின் கொடை களைவிடப் பதினாயிரம் மடங்கு சிறந்தது. நற்செயல்கட்கு இம்மியளவும் பிதிரவிடாது மனமிறுகி விளங்கும் மடாதிபதிகளை நமது சுவாமிகளைவிட உயர்ந்தவராகத் தமிழ்நாடு ஒருபோதும் கருதாது. சகை என்பது பிறவிக் குணம்.

சுவாமிகள் நமது பத்திரிகையின் ஒரு மாதத்திய செலவை நன்கொடையாக அளித்ததை நன்றியுடன் ஏற்கின்றோம். ‘சிவநேசன்,’ ‘லோகோபகாரி,’ ‘செந்தமிழ்ச் செல்வி’ என்ற பத்திரிகைகள் ஒவ்வொன்றற்கு இருபத்தைந்து ரூபா நன்கொடை யளித்த செய்தியையும் மிக மகிழ்வுடன் தெரிவிக்கின்றோம். கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்குச் சுவாமிகள் நூறு ரூபா நன்கொடை யளித்ததும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. பதினாயிரம் வழங்கிய பக்த சிரோமணி நீடுழி வாழி வாழி வாழி.

சொற்பொழிவுக்கென தருமசாசனம்

ரூபாய் 1000 பெறுமான ஸ்திர ஆஸ்தியின் Trust Deed

1933-ம் வருஷம் மேமாதம் 15-ம் தேதி (பதினைந்தாம் தேதி) வட ஆற்காடு ஜில்லா வாலாஜா தாலுகா வாலாஜாபேட்டை சுவர்ணசெட்டி வீதியிலிருக்கும் வீரசைவ ஜாதி வர்த்தக ஜீவனம் காலாகூர்த்தி சங்களப்ப செட்டியார் குமாரர் சுமார் 54 வயதுள்ள மல்லப்ப செட்டியார் அடியிற் கண்டபடி அமைக்கப்படும் ஷே. ஹர் ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாத ஸ்வாமி பிரமோற்சவப் பிரசங்க தர்ம பரிபாலன கமிட்டியாருக்கு எழுதிக் கொடுத்த சாசுவத தர்மசாசனம் (Irrevocable Deed of Trust) என்னவென்றால்: இவ்வூரில் உள்ள ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாத ஸ்வாமி சிவாலயத்தில் பங்குனி மாதத்தில் நடக்கும் பிரமோற்சவத்தை யொட்டி ஐந்து நாட்களுக்குக் குறையாமல் சமயப் பிரசாரமும் தமிழ் வளர்ச்சியும் செய்வதற்கு ஓர் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் வாலாஜாநகர் திருக்குறள் கழகத்தில் சேர்ந்து திருக்குறளைச் சிர்வணித்து வந்ததின் பயனாக எனக்குச் சிலகாலம் உண்டு. அதற்காகக் கீழ் வரும் ஏற்பாடுகளைக் கீழே காணும் முறைப்படி இந்த சாஸனத்தின் மூலம் நானாய தேதியில் செய்திருக்கிறேன். தர்மத்தின் நோக்கம் (Object of the Trust.)

1. ஷே. ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாத ஸ்வாமி கோயில் திருவிழாக்காலத்தில் ஷே. வாலாஜாபேட்டையில் தகுந்த ஒரு இடத்தில் வாலாஜாபேட்டை வாசிகள் பயன் பெறுவதற்காகவும் ஷே. திருவிழாவிற்கு வரும் இதர ஜனங்களின் உபயோகத்திற்காகவும், வீரசைவம், சைவ சித்தாந்தம் என்ற உட்பிரிவுகளோடுங்கூடிய சைவசமய உண்மைகளையும் தமிழ்ச்சிறப்பையும் எளிய மக்களும் அறியக்கூடிய வகையில் சொற்பொழிவுகள் மூலம் பரப்புவது இந்த சாஸனத்தில் காணும் முக்கிய நோக்கமாகும்.

2. இந்த நோக்கத்தை பூர்த்தி செய்வதற்கு இந்த சாஸனத்தின்படி அமைக்கப்பட்ட தர்மகர்த்தர்கள் தமிழ் நாட்டில் உள்ள தகுந்த சைவப் பேரறிஞர்களையும் தமிழ்ப் புலவர்களையும் தருவித்து சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தல்.

3. பொருள் இடந்தருமாயின் ஷே. சொற்பொழிவுகளோடு கூட துண்டுப் பிரசுரங்கள் படக்காடிகள் ஆகியவற்றின் மூலம் ஷே. சைவசமய உண்மைகளையும் தமிழ் மாண்பையும் பரப்புவதல்.

Execution of the Trust தர்ம பரிபாலகர்கள்

மேற்கூறிய நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக 7 (ஏழு) தர்மகர்த்தர்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்படவேண்டும்.

1. இந்த தர்மத்தை ஏற்பாடு செய்கிற நான் என் ஆயுள் வரையில் தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டியில் ஒருவனாக இருக்கவேண்டும். எனக்குப் பிறகு எனக்குப் பதிலாக நான் உயில் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழி

யிலோ நியமிக்கிற எனது வீரசைவ வகுப்பைச் சார்ந்த ஒருவர் தமது ஆயுள் வரையில் தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டியில் ஒருவராக இருந்து வரவேண்டியது. இவருக்குப் பிற்காலம் கூடியவரையில் என்னுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராகவும் அதில் தக்கவர் கிடைக்காவிட்டால் என்னுடைய வகுப்பில் ஒருவரை இவர் நியமிக்க வேண்டியது. இவ்வாறு தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டியில் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டு வரவேண்டியது.

எதாவது ஒரு காரணத்தால் நானாவது அல்லது என்னால் நியமிக்கப் படுபவராவது அவருக்குப் பின் அம்முறையில் நியமிக்கப்பட்டு வரும் ஒருவராவது இம்முறைப்படி தமக்குப் பிற்காலத்திற்கு ஒருவரை நியமிக்கத் தவறியிட்டால் அந்த ஸ்தானத்திற்கு ஷே. தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டியைச் சேர்ந்த மற்றவர்கள் ஒன்றுகூடி கூடியவரையில் என்னுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராகவும் இல்லாவிடில் என்னுடைய வகுப்பைச் சார்ந்தவராகவுமுள்ள தகுந்த ஒருவரை அவர் ஆயுள் வரை நியமிக்க வேண்டியது.

2-(a) தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டியில் இதர அங்கத்தினர்கள் :—இந்த வாலாஜாபேட்டை முனிசிபாலிட்டியில் அவ்வப்போது தேர்ந்து எடுக்கப்படும் தலைவர் (சேர்மன்) ஓர்துவாக விருந்து இந்த தர்ம பரிபாலனத்தில் கலந்து கொள்ள விருப்பமுடையவராய் இருந்தால் அவர் தலைவர் பதவியிலுள்ள வரையில் இந்த தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டியில் ஒருவராக இருக்கவேண்டியது. அவர் ஓர்துவாக இல்லாது போனாலாவது அல்லது அவருக்கு இந்த தர்ம பரிபாலனத்தில் கலந்து கொள்ள விருப்பமில்லாது போனாலாவது ஷே. தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டியின் இதர அங்கத்தவர்கள் தகுந்த வேறு ஒரு ஓர்துவ முனிசிபல் கவுன்சிலரைக் கமிட்டியில் ஓர் அங்கத்தினராக வரித்துக் கொள்ளவேண்டியது. (Co-opt) அவர் ஷே. தர்மத்தில் கலந்துகொள்ள விருப்பமுடைய தகுந்த ஓர்துவ சேர்மன் கிடைக்கும் வரையில் ஷே. கமிட்டியில் அங்கத்தவராக இருக்கலாம். பிறகு சேர்மன் அந்த ஸ்தானத்திற்கு உரியவராவர்.

(b) சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் நிர்வாகசபையால் இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் ஷே. கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தவராக இருக்கவேண்டியது. இரண்டு வருஷத்திற்குள் ஷே. ஸ்தானம் காலியானால் ஷே. ஸமாஜத்தின் நிர்வாக சபையே வேறு ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியது.

(c) மிருதியாயுள்ள நான்கு ஸ்தானங்களுக்கு இந்த தர்ம சாஸனத்தின் மூலம் கீழ்க் கண்டவர்களை நான் நியமித்திருக்கிறேன். (1) திருவாளர் S. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, B. A., L. T. (2) திருவாளர் உப்பினி சங்கப்பா. (3) மறைத்திருவாளர் W. தியாகராஜ ஐயர் (4) திருவாளர் W. K. ஜானகிராம முதலியார். இவர்கள் வருஷத்திற்கு ஒருவராகத் தங்கள் ஸ்தானத்திலிருந்து திருவுளச் சீட்டின்படி சீட்டுக் குறுக்கி யெடுக்கும் பேருடைய மெம்பர் கிளிக் கொள்ளவேண்டும். இந்நான்கு வருஷத்திற்குப் பிறகு ஐந்தாவது வருஷ முடியில் முதல் வருஷக் கடைசியில் காலியான ஸ்தானத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரும் ஆறாம் வருஷ முடியில் இரண்டாவதாக காலியான ஸ்தானத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரும்

மற்ற மூன்று நான்காவதாக காலியான ஸ்தானங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள் முறையே ஏழு எட்டாமாண்டு முடிவில் தம்மம் ஸ்தானங்களி னின்று விலகிக் கொள்ளவேண்டும் இம்முறையிலேயே பிற்காலத்திய தேர் தல்கள் நடத்தல் வேண்டும்.

காலியாகும் ஸ்தானத்திற்கு மற்ற அங்கத்தினர்கள் தகுந்த ஓர் ஹிந்துவைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது.

ஒருமுறை அங்கத்தினராக விருந்தவர்கள் மீண்டும் அங்கத்தினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். எக்காரணத்தினாலோ மேற்கூறிய ஸ்தானங்களுக்கு அங்கத்தினர்கள் மேற்கூறிய வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படாவிட்டால் தகுந்த படி அறிக்கை செய்து அதன் பிறகு ஷை தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டியில் இதர அங்கத்தினர்கள் ஒன்று கூடி அந்தக் காலிஸ்தானங்களுக்குத் தக்க ஹிந்து அங்கத்தினர்களை வரித்துக்கொள்ள வேண்டியது (co-opt). மேற்கண்ட படி அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியின் நடவடிக்கைகளில் மெம்பர்களுக்குள் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படுமானால் மீடிங்கில் ஆஜராயிருக்கும் மெம்பர்களில் மெஜாரிடி மெம்பர்களின் அபிப்பிராயப்படி நடக்க வேண்டியது. சமவோட் கெளரக விருந்தால் தலைவருக்கு இரண்டு வோட்டுகள் உண்டு. (Casting vote) Quorum:—இந்தக் கமிட்டியின் ஒவ்வொரு மீடிங்கிற்கும் குறைந் தது நான்கு பேர்களாவது ஆஜராயிருந்து நடத்த வேண்டியது. Duties of the Trustees:—மேற்கண்டபடி அமைக்கப்பட்ட தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் இந்த சாசனத்தில் கண்டுள்ள சொத்துக்களை சட்டமுறைப் படி பரிபாலனம் செய்து அவைகளிலிருந்து வரக்கூடிய நிகர வருமானத்தை மேற்கூறிய தர்மத்தின் நோக்கங்கள் முற்றுப் பெறுவதற்காக உபயோகப் படுத்த வேண்டியது. அதாவது சொற்பொழிவுகள் செவ்வையாய் நடை பெறுவதற்கான இடம் முதலிய சகல ஏற்பாடுகளும், சொற்பொழிவாளர் களைத் தருவித்து உபசரித்து அனுப்புவதற்கான செலவுகளும் செய்யவேண்டி யது. இவை போக, பொருள் வருமானத்தில் மிகுதி யிருந்தால் துண்டுப் பிரசாரங்கள் வழங்கல், படக்காஷி காட்டல் முதலிய வழிகளில் சைவ சமயப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டியது. எக்காரணத்தினாலாவது ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாத ஸ்வாமி கோயில் பிரமோதஸ்வம் நடைபெறுது போனாலும் இந்த ஸாஸனத் தில் குறித்த சமயப் பிரசாரம் சொற்பொழிவுகள் ஷை பிரமோதஸ்வ கால மாகிய மாதத்தில் மேற்கண்டபடி ஷை கமிட்டியார் நடத்தி வரவேண்டியது. ஷை தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டியில் நான் உள்ளவரையில் தலைவராக (Presi- dent) விருந்து ஷை தர்மபரிபாலனத்தை ஷை கமிட்டியின் அபிப்பிராயப் படி நடத்திவருவே னாகவும். நான் தலைவர் ஸ்தானத்தை விட்டுவிட்டாலும் எனக்குப் பின்னும் ஷை கமிட்டியினர் தங்களுள் ஒருவரை இரண்டு வரு ஷத்திற்கு ஒரு முறை தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது. இந்த தர்ம சாஸனத்தை மனப்பூர்வமாக நான் எழுதி இந்த தருமத்தை வாலாஜா நகர்வாசிகளும் திருவிழாக் கானாவரும் இதர ஹிந்துக்களுமாகிய இவர்களின் பொது நன்மைக்காக ஏற்படுத்தி யிருக்கிறேன். இந்த தர்மம் எக்காரணத்தினாலாவது சரியாக நடைபெருவிட்டால் ஷை பொது நன்மைக்

சூரியவர்கள் சட்ட முறைப்படி கடவுடிக்கைகள் நடத்தி ஷே. தர்மங்களை சரியாய் நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய உரிமை யுடையவர்கள்.

இந்த தரும சொத்தில் யாதொரு கலனும் இல்லை. அப்படிச் சிருந்தால் எனது சொந்தச் சொலயில் கலன்களைத் தீர்த்துக் கொடுக்கக் கடவேன். இந்த சாஸனத்தில் கண்ட சொத்தைக்கொண்டு திட்டமாய் அதிக நிரந்தர வரும் படி வாக்கடிய வேறு ஸ்தாவர சொத்தை வாங்கக் கடுமானால் என்னுடைய ஜீவதசைக்குள் ஷே. தர்மகர்த்தர்கள் கமிட்டியின் சம்மதத்தின்பேரில் மாற்றி வைக்கிறதற்கு எனக்கு உரிமை உண்டு. என் ஜீவதசைக்குப் பிறகு மேற்கண்டவாறு மாற்றுவதற்கு கோர்ட்டுமூலம் உத்தரவு பெற்றுதான் செய்யவேண்டும். மேற்கண்டவாறு தவிர மற்ற வகையில் இந்த தரும சாஸனத்தை மாற்றவாவது ரத்து செய்யவாவது எனக்காவது என்னுடைய பின்வாக்களுக்காவது யாதொரு அதிகாரமும் கிடையாது.

கீழ்க்கண்ட சொத்தை மேற்கண்ட தருமத்தின் தற்காலிக டிராஸ்டிகளாகிய 1. திருவாளர் - K. S. மல்லப்ப செட்டியார். 2. திருவாளர் - வாலாஜா பேட்டை முனிசிபல் சேர்மன் W. V. வீரராகவ முதலியார். 3. திருவாளர் - சைவ சித்தாந்த மஹா சமாஜத்தால் தேர்ந்தெடுத்த தனுப்பப் பட்டம் ஒருவர். 4. திருவாளர் - S. சச்சிதாந்தம் பிள்ளை, B. A., L. T. 5. திருவாளர் - உப்பினி சங்கப்பா. 6. மறைத் திருவாளர் - W. தியாகராஜ ஐயர். 7. திருவாளர் - W. K. ஜானகிராம முதலியார் ஆகிய இவர்களுக்கு இதன் மூலமாக ஸ்வாதீனம் செய்துவிட்டேன். இந்தப்படிக்கு என் மனப்பூர்வமாய் நான் சம்மதித்து எழுதிக் கொடுத்த சாகசவத் தர்மசாஸனம்.

கோத்து விவரம் :—வடஜூர்க்காடு டிஸ்ட்ரிக்ட் வாலாஜா பேட்டை சப் டிஸ்ட்ரிக்ட்டைச் சேர்ந்த வாலாஜா டவுன் ஒன்றாவது வார்டு டிராக்டு ரோட் வீதி, தென்னண்டை வடையில் கசாப்சாமராவ் பாக வீட்டிற்குக் கிழக்கு, போஸ்டாயில் வைத்திருக்கும் பாபு செட்டியார் வீட்டிற்கு மேற்கு, வீதிக்குத் தெற்கு, முனிசிபல் கக்கஸ் சந்துக்கு வடக்கு, இதன் மத்தியில் மேலண்டை சுவர் உட்பட கிழக்கு மேற்கு கஜம் 20½ தென்னண்டை சுவர் உட்பட வடக்கு தெற்கு கஜம் 57 இதில் தட்டோட்டினால் கட்டிய கட்டுகோப்புமேல் சாமான் அடிநீவேசனமும் புழக்கடையும் பலவிறுசுஷங்களும்கூட முனிசிபாலிட்டி 41/169, 42/160 நெம்பர்கள் உள்ள வீடுகள் இரண்டும் ஷே. நெம்பர் 41/169 வீட்டின் புழக்கடையிலிருக்கும் கிணறும் ஷே. வீடுகளில் இருக்கும் ஐன்னல் அலமாரிகள் வகையறு கட்டட சாமான்களும் சேர்ந்தது. ஷே. வீடுகளுக்கு சக்பந்தி :—41/169 வீட்டிற்கு, டிராக்டு ரோட்டிற்குத் தெற்கு, போஸ்டாயில் வைத்திருக்கும் பாபு செட்டியார் வீட்டிற்கு மேற்கு ஷே. தருமத்தின் தற்காலிக டிராஸ்டிகளுக்கு ஸ்வாதீனம் செய்திருக்கும் 42/160 நெம்பர் வீட்டிற்குக் கிழக்கு, முனிசிபல் சந்துக்கு வடக்கு கி+மே கஜம் 10½; வடக்கு தெற்கு கஜம் 57. கிணறு ஒன்றும். 42/160 வீட்டிற்கு சக்பந்தி :—டிராக்டு ரோட்டுக்குத் தெற்கு, கசாப் சாமராவ் பாகவத் வீட்டிற்குக் கிழக்கு, ஷே.

தருமத்தின் தற்காலிக டிராஸ்டிகளுக்கு ஸ்வாதினம் செய்திருக்கும் 41/169 நெ. வீட்டிற்கு மேற்கு, முனிசிபல் சந்துக்கு வடக்கு. கி+மே கனம் 164 ; வ+தே கனம் 57.

சாசுதிகள்

(Sd.) V. VEERARAGHAVAN,

Chairman, Municipal Council, Walaja.

„ W. TIYAGAROYA IYER.

காணுகித்தி மல்லப்ப சேட்டி.

„ உஜ்ஜினி சங்கப்பா.

„ டொ. இராமலிங்காச்சாரி.

குறிப்பு :—இந்தப் பத்திரம் வாலாஜா நகர் சப்ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் 1933-ஆம் ஆண்டு 908-வது தஸ்தாவேஜாக ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பத்திரத்தின்படி சமான்னுப் பிரதிபிதியாக வாலாஜா நகர் முனிசிபல் ஹைஸ்கூலில் தமிழ்ப் பண்டிதராகவுள்ள திரு - கோ. இராமலிங்காச்சாரியார் அவர்களை 15-6-33-ல் நடந்த சமான்னு நிர்வாக சபைக்கூட்டம் தேர்ந்தெடுத்தது. இந்தக் கொடையைப்போல வேறுபல சிலர்கள் கொடையளிக்க முன்வருவார்களாக. [பத்திராசிரியர்.]

“வந்தவா நெங்கனே போமாறேதோ”*

[தூத்துக்குடி திரு. ந. சிவகுருநாதபிள்ளை அவர்கள்]

இச் சொற்றொடர் அப்பர் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய “தந்தையார் தாயாருடன் பிறந்தார்” என்ற தொடக்கத்த திருத்தாண்டகச் செய்யுளில் வருகிறது. அடிகள் அச்செய்யுளில் தந்தை தாய் முதலியவர்கள் பற்றை விடவேண்டுமென்று குறிப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர்கள் மேலுள்ள பற்றை நாம் ஏன் விடவேண்டும்? அவர்கள் நமக்கு நன்மை செய்யும்பொழுது அவர்களப்பால் நாம் ஏன் பற்று அற்றிருத்தல்வேண்டும்? ஆளுடைய அரசு அந்த எண்ணம் கொண்டவரல்ல. அந்தப் பற்றிலேயே மூழ்காது மற்ற ஒரு முக்கியமான பற்றை நாம் மறக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதே அவர் நோக்கமாகும்.

மனிதப் பிறப்பு மிகவும் அரிதானது. “அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது” என்றனர் நம் அருந்தமிழ் மூதாட்டி. தாயுமானாரும் “எண்ணரிய பிறவிதனில் மானிடப் பிறவிதான் யாதிலும் அரிது அரிது காண்” என்றருளினார். அத்தகைய பிறவியின் குறிக்கோள் என்ன என்பதை,

“மானிடப் பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காயத்
தானிடத் தைந்த மாடும்அரன் பணிக்காக வன்றோ

*இது சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையில் 24-2-33ல் தூத்துக்குடி திரு. ந. சிவகுருநாதபிள்ளை அவர்கள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவின் சுருக்கம். என் கைக்குறிப்புகளைக் கொண்டு எழுதினேன்—G. கலியாணம், B. A., Dip, Ec.

வானிடத் தவரும்மண் மேல்வந் தான்ற னையர்ச்சிப்பர்
ஊனெடுத்த ஊழலும் ஊமர்ஒன்றையும் உணரார்அந்தோ "

என்ற சித்தியார் செய்யுள் வலியுறுத்துகிறது. உலகத்தில் நமக்குச் சார் பாக இருப்பவர்களிடம் மாத்திரம் நாம் பற்று வைத்திருந்தால் பயனில்லை. அவர்கள் வந்தவா நெங்கனே, போமாநேதோ. யாக்கை நிலையானதல்ல. "நேற்றிருந்தார் இன்று வெந்து நீறானு," "முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்று முன்னோரும் முடிவிலொரு பிடிசாம்பராவர்," "நெருநல் உளனொருவன் இந் நிலில் பென்னும் பெருமை யுடைத்திவ்வுலகு " என்பன இதை வற்புறுத்தும். ஆகையால் நாம் உலகத்தில் நமக்கு உதவியாக இருப்பவர்களை மாத்திரம் சதம் என்று நிலையாமல், நமக்கு உயிர், தாய் தந்தை முதலியவர்களை அளித்த ஒருவனை எண்ணவேண்டும். அவன் தாய் தந்தையரினும் நமக்கு இனியன் ; நம்மினும் நமக்கு இனியன். இதையே வாக்கின் வேந்தர்,

"என்னியாரு மெனக் கினியா ரில்லை
என்னிலும் இனியா னொருவன் னுளன்
என்னுளே உயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னுளே கிற்கும் இன்னம்ப ரீசனே "

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி யிருக்கின்றனர். "தந்தை தாய் தமர்தாரம் மகவெனும் இவையெலாம் சந்தையிற் கூட்டம் இதிலோ சந்தேகமில்லை" என்று கூறிவிருக்கின்றனர் தாயுமானாகும். ஆனால், கடவுளோ நம்மை எப்போதும் விடாது தோன்றாத துணையா யிருக்கிறார். ஒரு தங்கக் கிண்ணத்தை வைத்திருக்கும் குழந்தை பின்னால் அதன் தாய் தந்தையர் போவதுபோல் ஈசன் நம்முடனே இடைவிடாது சுற்றுகின்றான். இறைவன் நமக்குக் கைம்மாற்ற கருணை செய்கிறான் ; அவன் அறிவாகிய அம்பலத்தில் சதா ஆனந்த நடனம் செய்கிறான் ; அதுவும் இடைவிடாது செய்கிறான். அதற்கு நம் கடமை நன்றி மறவாமையே. அதாவது நாம் உயிர்க்குறுதி பயப்பனவாகிய செய்கைகளையே செய்தல்வேண்டும். மேலே கூறியுள்ள "மானுடப்பிறவி தாலும் வகுத்தது" என்ற தொடக்கத்த சித்தியார் செய்யுள் ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கது. உலக சிருட்டி 5000 ஆண்டு களுக்கு முன் என்று சொல்லப்பட்டாலும் இறைவன் அனாதியாய், அனாதி யாகிய உயிர்களிடத்து அதற்கு முன் கருணைகாட்டவில்லை என்பது அவன் கருணைக்கு இழுக்காகும். "நம்மை இறைவன் ஏன் அழித்தல் வேண்டும்? அது அவன் பெரும் கருணைக்கு அழகாகுமா?" என்ற கேள்விகள் எழலாம். ஆண்டவன் அழித்தல் செய்யாவிடில் உலகில் ஜீவராசிகள் அளவிற்கு மிஞ்சி உண்டாகி, உணவு, இடம் முதலியவற்றிற்குத் துன்பப்பட வேண்டுமன்றோ? அவனுடைய அழித்தற்றொழில் ஜீவராசிகளிடத்து அவனுடைய ஒப்பற்ற கருணையையன்றோ காட்டுகின்றது. அழித்தல் இளைப்பாற்றலே யன்றி வேறன்று. சித்தியாரில்,

"அழிப்பினப்பாற்ற லாக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாம்

அழித்திடனுரைச் செய்தல் எப்பது கன்மவொப்பிற்

நெழித்திடன் மலங்கனெல்லா மறைப்பருள் செய்திதானும்
பழிப்பொழிபந்தம் வீடு பார்த்திடி. னருளே யெல்லாம் ”

என்று கூறியிருப்பதை நோக்குமின். மணிவாசகப் பெருந்தகையும் “ எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் ” என்று அருளியிருக்கின்றார். கிருட்டித்தியால் ஆணவமலம் பரிபாகம் அடைகிறது; சங்கராத்தால் கன்மமலம் பரிபாகம் அடைகிறது.

நாம் எங்கிருந்து, எப்படி உலகத்திற்கு வந்தோம்; மறுபடியும் எங்கே போய்ச் சேருகிறோம் என்பவைகளைப்பற்றி யான் சொல்லப் புகுகின்றேன். “ தூலமா முருவினுக்குச் சூக்குமம் முதல் ” இது உலக இயற்கை. நம் சரீரம் தூலம். அளவை முறைப்படி பார்த்தாலும் அது சூக்குமமான ஒரு பொருளினின்றும் தான் வரவேண்டும். பல தூல சரீரங்களுக்கெல்லாம் ஒரு சூக்கும சரீரம் தான் காரணம். நிலம், நீர், தீ, வளி, வான் ஆகிய இவைகள் சேர்ந்ததுதான் உடல் என்ற போதிலும், இந்த பஞ்ச பூதங்களைக் கொண்டு சரீரத்தைச் செய்ய முடியாது. பஞ்ச தன் மாத்திரைகளான சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் இவைகளினின்றே பஞ்ச பூதங்கள் உண்டாயின. ஒரு சூக்கும சரீரத்திலிருந்து ஒரு வகைப் பிறப்புத் தானே உண்டாக முடியும் என்ற ஐயம் ஏற்படலாம். பல வேறு வகைப்பட்ட பிறப்புகள் ஒரு சூக்கும சரீரத்தினின்றும் ஆக்கப்படுவது ஆக்குபவனுடைய ஆற்றலைப் பொறுத்திருக்கிறது. எப்படி யெனில், ஒருவகைத் தங்கத்தினின்றும் பலவித நகைகளைத் தட்டான் செய்வதுபோலாம். மரத்தின் வேரிலிருந்து மற்றொரு மரம் உண்டாவதுபோல சரீரம் உண்டாகிறது. அம்மரம் உண்டாவதற்கு வெளிப் பூதங்கள் துணைக்காரணங்களாக இருக்கின்றன. சிவஞான சித்தியில்,

“ சூக்குமங் கெட்டுத்தூலந் தோன்றிதா சூக்குமத்தி
னாக்கியோ ருடல்கிடப்ப தின்றுடலாக்குந் தன்மைக்
கோக்கிய சத்தியுண்டா யுடறருங் காலமுற்று
நீக்கிட மரம்பின் வேரோர்நீண் மரிகழ்த்துமாபோல் ”

“ விதிப்படி சூக்குமத்தே யுருவரும் வினையாலிங்கே
யுதித்திடா வருவமாக வருவரு மாங்கள்வித்திற்
கதித்தெழு மாமும் வித்துங்கழியும் பின்னழியுஞ்சூக்
மதிக்கெழு கலைகள் போலவருவது போவதாமே ”

எனவருஞ் செய்யுட்கள் இங்கு கவனிக்கற்பாலன.

தேகமே ஆன்மா என்பார் சில மதவாதிகள். மேல் நாட்டு ஆராய்ச்சிக் காரர் சரீரம் அழிந்தபின் ஆன்மா வேறு சரீரத்தை யடைகின்றது என்று கண்டு பிடித்திருக்கின்றனர். புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களுக்கு “ பூத சார சரீரம் ” கொடுக்கப்படும். அவர்கள் தேவலோகத்தில் வசித்து இன்பம் அனுபவிப்பர். பாவம் செய்பவர் “ யாதனா சரீரம் ” (பாவ சரீரம்) கொடுக்கப்பட்டு நரகத்திற்குச் சென்று துன்பம் அனுபவிப்பர். இந்த இரண்டின் சேஷத்தை அனுபவிக்கவே நாம் உலகத்துக்கு வருகிறோம். இன்பதுன்பங்கள் ஆகிய இவ்விரண்டையும் அனுபவிக்க வசதியா யிருப்பது இவ்வுலகம்.

“பூதனா சரீரம் போனாற் புரிபட்டரு பந்தானே
யாதனா சரீரமாதிரி யின்பதுன்பங் கனெல்லா
நாதனா ராணை புய்க்க நாகொடு சவர்க்கந் துய்த்துத்
நீதிலா வனுவா யோணி சேரந் திடுஞ்சிவ நெல்லாம்”

என்பது சித்தியார் செய்யுள். ஆனால் இன்பத்தில் இன்பம் விழையாவிடின்,
துன்பத்தில் துன்பம் உறுது. “இன்பம் விழையான் இடும்பையியல் பென்
பான் துன்ப முறுதலிலின்” என்று தமிழ்மறை முழங்குகிறது.

உடல், இன்ப துன்பம் இரண்டையும் அனுபவிப்பதற்கே கொடுக்கப்
பட்டிருக்கிறது. சில சமயத்தார், மிருகப் பிறப்பை விட்டபின் மிருகப்
பிறப்பே வரும், மனிதன் மனிதனாகவே பிறப்பான் என்று சொல்லுவார்.
நம்முடைய சைவசமயத்திலோ மேலான அல்லது தாழ்ந்த பிறப்பு வரும்
என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “புழுவாய்ப் பிடிக்கினும் புண்ணியா வுன்
னடி யென்மனத்தே வழுலாதிருக்க வரந் தரவேண்டும்” என்று அப்பர்
சுவாமிகளும்,

“புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல் விருகமாகிப் பறவை யாய்ப்பாம் பாகித்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேராய்க் கணங்களாய்
வல்ல சராராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்ற இத்தாவா சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந் தினைத்தேன்”

என்று மணிவாசகரும் கூறியிருப்பது மேற் சொல்லியதை வலியுறுத்து
கிறது. முற்பிறப்புகளின் வாசனையும் இப்பிறப்பில் தொடரும். சிலந்தி
கோச்செங்கட் சோழனாகவும், எலி மாவலிச் சக்கரவர்த்தியாகவும் பிறந்த
வரலாறு யாவரும் அறிந்தது. சித்தியாரில்,

“அகலியை கல்லதானா ளரிபல பிறவியானான்
பகலவன் குலத்திற் றேன்றிப் பாரொலா முழுதுமாண்டு
நிகரிலா வரசனாகுஞ் சிலந்தி சீலேகம் போற்றச்
சகமதி லெலிதா னன்றோ மாவலியாய்த் துத்தானே”

என்று வருவது காண்க. திருக்குறளிலும்,

“ஒருமைக் கட்டான் கற்றகல்வி பொருவந்
கெழுமைபு மேமாப் புடைத்த”

என்று கூறியிருப்பது நோக்கற்பாலது.

ஆகவே, அன்பர்களா! நாம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து வருங்கால் நற்கருமங்
களில் ஈடுபட்டு, நக்கதியடைய வேண்டிய வழியைத் தேடவேண்டும் என்
பதைக் குறிக்கோளாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்து என்
பேச்சை முடிக்கிறேன்.

கமலை ஞானப் பிரகாசர் செய்தருளிய

அத்துவித சாரம்

சிந்திதரு மெய்ஞ்ஞான தேவ ரகச்யமென்னு
மத்துவித சாரத்தை யானருள—முத்தர்மகிழ்
மோனகுரு வாகவரு முப்பொருளே யிப்பொழுது
ஞானமதை நன்குறவே நல்கு.

திருவ ருட்குரு வாகிய வய்யவுன் செய்யநற் பதங்கண்டும்
மருளு கின்றகி ப்ரபஞ்ச வாழ்க்கையின் மாயையி லகப்பட்டே
புரளு கின்றகித் துடக்கினைத் தூர்த்தியே புரப்பதை யிதுகானே
விருள றுத்தெனக் கின்புற ஞானத்தை யின்றருள் புரிவாயே. க

அண்ட மியாவுமே நிறைந்திடும் பொருள தா யகண்டமுந் தானாகி
விண்ட லங்களாய்ச் சராசர மாகியே விளங்கிடும் பொருளாகி
மண்ட லங்களிற் சுகளநில்க ளமதாய் மகிழ்பாரப் பிரமத்தைக்
கண்டு னோர்மெய்ஞ் ஞானத்தை யடைகுவர் கருத்தினி லறிவாயே. உ

என்று மேபாஞ் சேர்வது ஞானமென் நினைதுரைக் கின்றிரால்
நன்று யிவ்வுல கினிற்றரு மங்களுஞ் சிவசே வையுந்தவமுந்
தொன்று தீர்த்தங் களாடலு மகங்களுஞ் சொல்லுசேர்க் கையும்பணியும்
இன்று செய்திடி. ஷிதற்கதின் பெருமையி னியற்கையை யருள்வாயே. ந

தரும மாதியார் தவங்களைச் செய்திடிற் சன்னத் திலேதோய்ந்து
கருமச் செயலினுற் புண்ணிய மோங்கியே கனதனத் தையடைந்து
இருவி னையினு ளாழ்த்தியே யுழலவு மேர்ப்படு மதுதேரூய்
பொருளாம் பிரமத்தை யடைந்திடிற் புகல்சதா னந்த மேஞானம். ச

பிரமமென் றேரூம் பேசிய நூல்களும் பெரிதாய்
அருவுரு வென்றறைந்து மல்லன வென்று மருளி
கார்த தெங்குமே நிறைந்தது காணவோ ருருவாய்
இருந்த தென்றிப் பல்வகை யாகவு மியற்றும். ரு

சொல்லு நூல்களிவ் வாறுரைத் தடுமெனிற் சுகமாய்
அல்ல றீர்த்தியா னடைகுவ தெப்படி யருள்வாய்
தொல்லை யாகுமிப் பிறவிசா'காமெனுந் தொடக்கை
ஒல்லை யிற்சிறி யேற்கறச் செய்யவு முரையாய். ஈ

அருள்வ தெப்படி- யெனிற்சுரு தனையடைந் தோர்க்கு
இருளை நீக்கியிவ் வானெலா மியற்றுவ ரன்றி
பொருளைக் காண்பதுவேறொரு மார்க்கமும் புவியிற்
தெரிந்தி டாதெனத் தேறியே நீதெரி வாயே. எ

தெரியு நற்குரு வெப்படிக்கிட்டுவாதெனக்கு
சரியை யாதியாய்க் கிரியையைத் தேர்த்துளோர் தமக்கு
தகையி னிற்பொரு ளெடுப்பவர் போற்சக மீது
குரவனு மெதிரத் தோன்றியே குறித்ததைக் கொடுப்பார். அ

800

50

55

கூட

E. h.

கடி

சுரு

55

SGT

ய் மட்டு.

தலைவர்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நான் சொன்னது மூலக்கக் கேள்வியின்

அப்பொழுது துரைத்த யாவு மாநி சந்தியி லுதித்ததே
எப்பொழு ளாகி யெங்கு நிருவினை போங்கு மன்றே.

உக

சந்தியிற் றேன்று மென்றே சங்கையைத் தெனியும் வாறு
அத்த னேயெனக் குரைத்தி ராடியாஞ் சந்தி தோன் றும்
வித்த கந்தனை யெனக்கு விளங்கவு மருளிப் பின்னு

சத்தி தோன்றுமா நதனையுஞ் சாற்றநீர் கேண்டின்
எத்த லத்திலு மிடையுந் தியங்கிய பொருளாய்
வித்து மாகிய ப்ரமத்தில் விளைந்தெழுஞ் சத்தி
அத்தகை மையை யறிந்துனோ ரறிவதாஃ சரியம்.

உக

நிறைந்த வோர்பிர மத்தினின் றுற்ப வித்து
பிறந்த சத்தியென் றுரைத்திரால் வெகுபெரி தாக
அறைந்த வார்த்தையைத் தெரிந்து சொன்னது நிற்க
சிறந்த பிரமமு மெதனிடை வுற்பவஞ் செப்பாய்.

உஉ

பிரம முற்பவ மெப்படி யென்றுநீ பெரிய
அருமை யானதை வுரையெனக் கேட்குற யதுவும்
பெருமை யுள்ளத னுதியாய்ப் பிறங்கியே நிறைந்நங்
கரும மியாவையு நடத்தியே களிப்புறு மனுவே.

உஈ

அய்ய யின்றுநீ ரருளினீர் யாவையு மறிந்தேன்
மெய்ய தாகிய ப்ரமத்தி னுற்பவ மில்லையென்
றய்ய மேதர வனாதிதா னென்றுமே யறைந்தீர்
வைய மிததின் றன்மையை யருள்புரி வாயே.

உச

உண்மை யாகிய பரப்பி ரமத்தி னுண்மையினை
எண்ணில் வேதங் களேற்றியுந் தெரிந்திடா தின்ன
மண்ணி லேதவஞ் செய்துகொண் டிருப்பது மறியாய்
அண்ணல் தன்மையை ஞானியே யறிபவ ராமால்.

உரு

ஞானி யென்பது யெப்படி யாமுயர் நார்கள்
வானஞ் குமுல கினிலொரு வரையுநா னறியேன்
வனையோர் களுக்கித் தன்மை யென்றின் புறவும்
ஆன வாறினை யெனக்குநீ ரருள்வீ ரய்யா.

உ௬

ஞானி யாகுமோர் வழியினை யருளுவோம் நன்குறத் தெரிவாய்நீ
தானவ னாகிடல் ப்ரமத்திற் கலந்தது தழைத்திடு மவர்நாமம்
மோன ஞானியென் றறைவது திண்ணமா மோக்கழு மவர்க்கெய்தும்
ஆன வாறிது வேறிலை யென்றுமே யகத்தினி னறிவாயே.

உ௭

அகத்தில் ஞானியின் றிறமதின் சங்கையை யறிந்தேன்
சுகத்தி னிற்கிடந் துழலுமோர் தடியினேன் றனக்கு
இகத்தில் ப்ரமமதை யிவ்வீதங் கலப்பதென் றியற்றி
சுகத்தில் வைப்ப துணையலா தொருவரு முளரோ.

உ௮

பிரம மென்றொரு வத்துவைப் பேச்சினு லறிய லாமென்றுந்
திரம தாகவே யபேதமாய்க் கலக்கவுந் தெரிந்திட நீகேட்டால்
பிரம பக்குவம் வந்திடி லவர்க்கியாம் பகருவ ததுவன்றி
நிரும லன்றனைச் சேருமவ் வாறினை நிருமிப் பவருளரோ.

அருளி வீர்பரி பஞ்ஞவ மடைந்தவர்க் கலது
மருதநு லெயர்ந்தென வித்தின திகிலென மறந்திர்
தெய்வமும் பஞ்ஞவம் பொய்யடி யடைபவனக் தெய்வம்
குறிக்கெ றிப்பொழு தெனக்கு வாத் திவினைதக் கொள்ளாய்.

க 0

சலியை யாழியம் பொய்த்திற் றெய்க்குலெயர் நயக்கு
விலை யாய்ப்பரி பஞ்ஞவ பென்னவும் வழங்கு
முனை யவயதை வாரிநற் பிதற்ற லெயர் நயக்கு
பெரிய மருவாய் பெயருகின் பொய்யடிப் பெய்வார்.

க க

அடியு முன்னையும் கடத்தும் பஞ்ஞவ மடைந்து
வாய் லெயர்ந்தும் பாயத்திற் றுனவ லாக
பய்ய லேவைய மெய்படி யாகுவர் பதத்தில்
பெய்ய லெய்வைக் கருளுவாய் லென்னடிய நதுலென.

க ௨

பிரமம் தன்னையும் யோகிக ளடைவதை பேச
அரிய தாகிய சகிய மானதா லதனை
மொருவர் சொல்லின மறியடி மொருவரு முன்லொ
தெரிய மார்க்கமு மிவையதை வாரினுற் செப்பார்.

க ௩

குறியி லுள்முன மாயலா பென்றுநிர் குறித்திர்
ஐயவாய லின்று லையினு லுமைத்திடா பென்றிர்
தெரிய மார்க்கமு மெய்யடி யறிஞவ நய்ய
அருளி றிப்பொழு தடியனை யான்கொன் வாயே.

க ௪

மொன வாரிச்சையை வாரினுற் சொல்லடி முனதொ
லான வாழ்க்கையை வன்குற வடைந்தவர் கவிலார்
மான தத்தினுற் கலந்திடுந் துனவ னுளாய்
அன வாரிது வறிந்துலென சறிஞவ பாமல்.

க ௫

மான தத்தினு லறியலா மென்றுநிர் வறித்திர்
நானத் திடைக்க லந்திடுந் சங்கையைத் தாண்ட
வானந் குழல கத்திடை மகிழ்ச்சியாய் வன்குற்
ளான மெய்க்குரு வெயத்தைத் தெரியடி நவிலாய்.

க ௬

மனம தெவிடீ நாயினுற் சலனத்தை வாய்ந்தால்
மனத்தி னுலறிந் திவினா சடினமா மனுவும்
மனத்தி லேமுன வழக்கென மாற்றிடு லோர்க்கு
மனம தெருரு வாகைய புனக்கது வழத்தும்.

க ௭

சஞ்ச லத்தைடி மடையுந் தவ்வதை மனனும்
செஞ்ச கெடுதெ குறுவதா யெப்படி கிடைத்து
சஞ்ச கத்தனை நீக்கியே யெப்படி வழத்துந்
தஞ்ச முன்பத மாகிய செங்குதி சாற்றும்.

க ௮

அய்ய மனநினை லெடுகுரு வதுசெனா நடக்கி
செய்யலா டொயம்பழ கியபழக் கத்தாந் பாரில்
வையு லோர்க்கது கிட்டிக் தனதா லிலத்தி
அய்ய மார்க்கமும் லெய்கினை யென்றுந் துணர்வாய்.

க ௯

தருவ திப்பட மனநிலைச் செலுத்தடி மொழுங்காய்
கருவதக் கமென்ப தெய்தடி வட்டத்திடு மறிவா

விருவியினைத் தொடர்பு நீங்கவு மெனியனைந் கிளங்கி
அருள்பு நீந்துவன் வாழினை யறைகுவி ராமால்.

சு௦

இவ்வகை தனையடைந் துனோரெவ ராபிணு மெனியினி லய்ய
பன்வமாம் பிறவியு மில்லவ ராகியே பாம்பொரு ளுதுவு
மன்வழி யெனக்கார் தழுழ்ந கியையிழுப் பதுபோ லாகும்
அன்வழி யதாம்வே நிலையத் தையுமவ ரவநி வாஃப.

சு௧

சிறிய னேற்குநீ ரருளிய வாழினுந் தெறிந்தேன்
அறிவி லேற்கோர் சங்கை யொன்றுள தய்ய
குறிய காந்தழு முசியைக் கவர்வதின் கொள்கை
வறிய னேற்கதின் மார்க்கமுந் தெரியவே வாழுத்தாய்.

சு௨

சாக ரத்திடைச் சார்ந்திடு மாறதன் வினமாய்ச்
சேக ரிக்குமோர் தன்மையாம் பிரமத்தின் செயலே
மாக ரத்திடை நெல்லியந் கனியென மகிழ்வாய்
யேக மாகிய பிரமமா யிருப்பரென் றிசைப்பாம்.

சு௩

பொருளு மாகிய ப்ரமத்தி னுண்மையைப் பொலிவுற வடிவேற்கு
அருளி னீரது நிற்கவோர் பிரமமா யாகு வோராதமீண்
டிருவி னையிலுஞ் செல்வரோ வதனை யெற்குரைந் திடல்வேண்டுந்
திருவ ருட்குரு வாகிய வய்யனே தெளிவுறச் செய்வாயே.

சு௪

எச்ச லமது வார்த்தா யோடியே யெழிற்கட லதனைச்சார்ந்
தச்ச லமதே திரும்பிடி லாற்றினி லளர்ச்சல மல்லாம
னிச்சை யாகிய நற்சலங் காண்பது யிலையென மிகத்தேறாய்
நிச்ச யப்பொரு ளடைந்தவர் மீண்டிடி ல் தின்ம லனாவரே.

சு௫

கடற்ச லமது லவன மாகியே காண்கவு முருவாகும்
படர்ந்த வுப்பினைக் கடறநிற் சேர்த்திடிந் பார்க்கவு முருவாமோ
அடர்த்த லாகியே ப்ரமத்தைச் சார்ந்தவ ரதனையும் பிடிவுபெறார்
இடர்த்த லாயினும் ப்ரமமா யன்றவ ரிருப்பரென் றறிவாயே.

சு௬

பந்த பாசமாம் பிறவியி லுழல்படி றனேன்றனக் கோருருவாய்
வந்து யிங்ஙனந் தொடக்கினை மாற்று மாறெலா மிகத்தெளிவாக
கிந்தைவைத் துன்னருள் சுரந்தனை யதிற்சேட மொன்றுளது சாத்திரத்தில்
முந்து வோர்க்கிரு விரலினுந் காட்டிடு மோக்கம தருள்வாயே.

சு௭

பெரிய வார்த்தையைப் பேச விப்பிர பஞ்சந் தனிலார்க்கு
மரிய தாகு மியாமறிந் தமட்டருள் வோமதனைக் கேட்பாய்நீ
தெரிய விருவிரல் சேர்த்தகின் முத்திரை சேர்ந்திடும் ப்ரமத்திலென்றே
விரியும் விரல்தனைக் குவித்தவக் காரணம் வேறிலை யறிவாயே.

சு௮

உற்பத்தி லயமுதந் பிரமத்தி னுண்மையு மொப்பிலா மோக்கத்தின்வாரும்
நற்புத்தி யெற்குற நவின்னை சங்கையு நன்குறத் தெளிவுற்றேனைய
அற்பத்தி னொன்றுள ததுவெனில் சைவமாஞ் சித்தார் தத்திற்புகலும்
கற்பித்த பாசிவ மன்றிவே நிலையெனக் கழறிய வாற்றினைக் காட்டாய்.

சு௯

அய்யசித் தாந்தத்தி லோர்சொலு நூல்களு மதுவிது வொன்றாத்
துய்யபர சிவமென் றதாற்பிர மமாஞ் சொலும் சிவம்வே நல்ல
வய்யதி திற்சித் தாந்தவர் நூல்களின் வரம்பினைத் தவிர்க்க வொண்ணா
துய்யும்வகை பாசிவ மதாயிருப் பதுவோர் வழிபது வாமே.

௩௦

அருளினிர் சித்தாந் தத்தின் மார்க்கமு மறிந்தேன்
பொருள தாகிய வாம மார்க் கத்திற் புனித
திருவு குவாய், எத்திலை பிரபயென் தருவாய்
புத்தக மலைய விவங்கவும் பாவின லுருளாய்.

ருக

பிரம மாகிய வத்துவிற் பிரிந்துந் பவமாய்
பாபவத் தியமயம்பி பஞ்சத் தன்முதற் படைத்தும்
சான்றா தயத்தெய் வந்த கின் றிலும் வகையால்
கவையிற் சத்திலைப் பாபயென் தருவியை சாற்றும்.

ருட

முன்னைய மென்குநிர் பிரபத்தைப் பொருதெழுந்திசாதனமென் னுரைத்திர்
விந் துந் சித்தாந் தத்தின் மார்க்கமு மிரியுமோர் வழியெனப்பேசி
அன்ன வகையாத முன்றதாயுநாத்திடி அடியிலென் றெவியுமோர்மார்க்கம்
கன்னில வையென் தரு விபென்பா சத்தைகள் சுறர்செய் யவுநவில்வாய்.

சாம ரூபத் தித்தி மிப்பொரு ளென காணா முடிவிலி லய்ய
அயம் கண்டெனப் தாமத் தைவிந் திக்கு சொல்லுமக் கிரியினுலன்றோ
பொ மாகிய ப்ரமத்தை யன்றியே நித்தியா னந்த சாயுர்யம்
தாம தாகிய பேர்க்கு அமல்லது சகன மாற்றகு வகுமிலையே.

ருச

பொருத்த வெற்குந் சங்கையாத் தெளிவுறப் புகன்றிர்
அடுத்த வப்பாய் பெற்றனன் அதுவென திந்த
படுத்த வத்தினுற் றையினிற் கென் பல்லு
திருத்த வுப்பா மெதவிடை மென்பதை யியற்றும்.

ருரு

கய்யாரி சமத்திற் கெனது மனுகிய யடங்கி
வட்டிற் சிருட்டியிற் பிரபத் தைவிட்டுந் பகித்து
வையத் தனிலது வத்திற் மென்ன வறிவாய்
வையமு ழியிலுமக் கவையப்பி சமத்தி னன்னும்.

ருசு

கண்ணில் கெனை யனுகியாய்ப் பிரமத்தி லென்றும்
கண்ணி வய்த்திற் கென்றமே கன்றினி் னாயா
மண்ணி னுன்னவ குழியிற் ப்ரமத்தின் மன்னும்
மண்ண கிலைய மென்றமே யருளினி் றாமால்.

ருள

அருளும் வகையினுற் சேவனும் ப்ரமத்தி லாங்கு
தருமை யாகிய வறிது விவற்றையா யொன்றும்
மருளினிற் பதான் னான யோகமென வழுத்தாய்
குருதி கெனிலா திருத்திடி கென்னவெந் குருவாய்.

ருஅ

பென் யாவும் அறுக்காய் கின்றிடுஞ் சென்மங்க ளதனை வாய்த்து
கையில் செர்த்திடுங் காண ரூபமாய்ப் பொருக்கிடம் ப்ரமத்தின் லிலை
தாயிற் னானமாத் தொகிலடைத் தொக்கிலை சன்னமு மனுக்கரு மின் னு
தாய்க்கிய ப்ரம மாய்ச் சித்தய்த்தொ டக்கற வாழ்வகே.

ருக

பெய்திதாது கியான்பெற்ற வய்பவத்தி னுப்பெற்றன நீகுருவாக
கென தா யெனாம மானா மனதறித்தியா னந்தமாய்ப் பொருத்தி
காந்திகிலைத் துருளிய மெனய்க்கியா னடுத்தகைமா றினையற்கின்றிலேன்
பெய்கிலை தெனக்காத்த மெய்க் குருவெ னின்னிலையடி பணியுங் கைமாறே.

உமாபதிசிவனார் திரட்டியருளிய அருள்முறைத் திரட்டு உரை

[மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை, பி. ஏ.]

(மலர் ௧, இதழ் ௧, 152-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நான்காவது அடி திருக்கழுமலத்தில் வாழ்கின்ற அடியார்களுடைய பெருமையைக் கூறுகின்றது. ஓர் ஊருக்குச் சிறப்பானது அதன்கண் வாழும் அடியார்களினாலும் அவ்வடியார்கள் சார்ந்து அருள் விளங்கச் செப்பும் திருக்கோயிலினாலும் உண்டாகிறது என்ற உண்மையும் இப்பாட்டிற் குறிப்பிடப்பட்டது. “ஐம்புலன்கள் வாய்ப் போகாமலும் முக்குணங்கள் வாய் மூடாமலும் ஊடாமலும் காவா” என்பதனால் அடியார்கள் புத்தி தத்துவத்தின் வழி உலக விடயத்தைப் பற்றாது நின்று விடயத்தின் கண்ணுள்ளதாகிய புறப்பற்றை ஒழித்தல் வேண்டும் என்பதும் “நாலந்தக் கரணமு மொரு நெறியாய்ச் சித்திக்கேயுத்திட்டி” என்பதனால் அவர்கள் அகங்காரம் மனங்களின் வழி தங்களைப் பற்றாது புருட தத்துவத்தின் கண்ணுள்ளதாகிய அகப்பற்றை ஒழித்தல் வேண்டும் என்பதும், “பத்திப் பேர் வித்திட்டி” என்பதனால் முன் அசுத்த மாயையிலுள்ள அரசாக தத்துவத்தின்கண் பொதுமையாக நிகழ்ந்த தங்கள் இச்சையை அவர்கள் சிவனிடத்திலே திருப்பிச் சிவ அரசுமாத் மாற்றி அவனது அருட் பேரொலியைத் தங்கள் தாய் உள்ளத்தில் உணரும் இன்ப உணர்வு உடையவர்களாதல் வேண்டும் என்பதும் கூறப்பட்டன. பும்சத்துவ மலத்தோடுகூடிய ஆன்மா, உலக போகம் நுகரும் தன்மை (போததிருத்துவம்) முற்றிலும் நீங்குதற்கு அவ்வுலக போக வசர்ச்சியிற் செலுத்துவனவாகிய மண் முதல் அசுத்த மாயா கலா தத்துவம்வரை உள்ள தத்துவங்களிற்றோய்தலினின்றும் நீங்கித் தாய்மை அடைதல் வேண்டும் என்பதும் இப்பாட்டிற் கூறப்பட்டது.

அகனமர்ந்த வன்பினரா யறுபகை செற்றைம் புலனுமடக்கி ஞானப் புகலுடையோர் தம்முள்ளப் புண்டரிகத் துள்ளிருக்கும் புராணர் கோயில் தகவுடைநீர் மணித்தலத்துச் சங்குளவர்க் கந்திகழச் சலசத்தியுன் மிகவுடைய புன்குமலர்ப் பொரியட்ட மணஞ்செய்யு மிழையாமே. குள

(உரை) ஐம்புலனும் அசுத்த அடக்கி - தமது ஐம்பொறிகளையும் புறத்தே உலக விடயங்களிற் செல்லவொட்டாது தம்மிடத்து (ஆன்மாவினிடத்து) அடங்கி நிற்கச் செய்து ; அறுபகை செற்று - காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மார்ச்சரியம் என்ற (பஞ்சக்கிலேசங்களுள் அடங்குவனவாகிய) அறு பகைகளையும் வென்று ; அகன் அமர்ந்த அன்பினர் ஆய் - புறம் சிறிதும் நோக்காது உயிரினிடத்து விளங்கும் கிறைந்த அன்பினை உடையவராய்; ஞானப்புல உடையோர் - மெய்ஞ்ஞானத்தையே களைகளைக் (தாரகமாகக்) கொண்டு அதனை அடங்கித் தாமே அம் மெய்ஞ்ஞானமாய் மிளிர்கின்ற அடியார்களுடைய ; உள்ளம் புண்டரிகத்துள்ளிருக்கும் புராணர் கோயில் - தாய் உன்னமாகிய தாமரைப் பூவினையே உறைவிடமாகக்கொண் டெப்பொழுது மெழுகுத் தருளியிருக்கும் பழமையாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயில் (திருக்கிற இடமானது); சங்கு வர்க்கம் உள - சங்கு என்ற வகைக்குச் சேர்ந்துள்ளனவாகிய உயிர்ப் பிராணிகள் ; தகவு உடைநீர் மணித்தலத்து - ஆழமும் பெரிதுமான நீரையுடைய ஆழகிய தாமரைத் தடாகத்தில் ; திகழ் அச்சலசத் தீ உள் - விளங்குகின்ற அந்தச் செந்தாமரைப் பூவாகிய ஓமருண்டத் தீயின்கண் ; மிக உடைய புன்கு மலர்ப் பொரியட்ட

எனம் செம்புப் பிழையாள் - மிகுந்த மனம் புனருவென் மலர்களைய பொழி
கனம் பெய்த தன்மைக்குள் மனம் இசைந்திற்று நிகுவிழிப்பினாலும்.

(விளக்கம்) அது படை சொல்ல - அதுபடை என்பதற்கு மேலே 56-வது பாட்
கடைசி வகுப்பைப் பிளக்க உதவையப் பார்க்க; அகன் அமந்த அன்பினராய் -
அகன் அமந்த அன்பு என்பதற்கு மேலே 56-வது பாட்டின் கீழ் எழுதப்பட்ட
விளக்க உதவையப் பார்க்க. அகன், அன்பன்பன் பொலி; புராணர் - முன்னைப்
பழம்பொருள் முன்னைப் பழம் சொகுசு அச்சவர்; கோயில் - இங்கே கோயிலிருக்
கும் இடத்தை அழைத்து உரைக்க குறித்தது; பஞ்சு வர்க்கம் உன் - சங்குவன் வர்க்கம் -
சங்கு வர்க்கம் உன் எழுந்தது; உன் - குழிப்பு வினைய வினையும் பெயர், பன்மை.
மன்னகொலிய பிளா, பிள; தகை - தகு; - அழகுநிலைமையும் நீகனம் அகலக்கனிதலும்
மன்னாபித்தம் தகு; கலாம் - வடமொழிச் சொல். ஐயுற - சீறிற்றென்றிய
கலாம; பெரி அட்ட மனம் பெயர். அட்ட என்பது அட்ட எனத் திரிந்தது;
விளக்கம். இவ்வாறின் முன் இவ்வாறு அடிக்களில் சிவபெருமான் அடியார்களுடைய
உயர்வு உயர்ந்திடுவதென்பதும் உதவப்பட்டது; பின் இரண்டு அடிக்களில்
இயற்கை வகுணனை உதவப்பட்டது.

வழித்துணையாய் பிறப்பிப்பித் துக்கங்கிக்குள்

சுருண்டை பெம்பெருமானே நாயநென்னி

பிழிப்பரிய பகப்பாய் பிறப்பைகிக்கு மேன்முணையே

யென்னுடைய பெம்மான்றம்மான்

பிழிப்பரிய திருமாலு மயனுங்காணப் பரிதியே

சுருதிமுடிக்கணியாய் வாய்த்த

வழித்துணையா மழபாடி வயித்தானே

யென்றென்றே நானாற்றி கைகின்றேனே.

ருஅ

(உரை) பழிப்பரிய திருமாலும் அயனும் காணப் பரிதியே - தேவர்களாலும் மக்க
ளாலும் புகுந்திருந்தியவரால் திருமாலும் அயனும் (முறையே அடியும் முடியும்
சேடியும்) அவர்களால் அறியமுடியாத பகையெனினி போன்ற தீயிழம்பாய் நின்ற
வனே; (அவ்வாறு வெவ்விதமான உடல் வலியால் நின்னைக் காண முன்ற திருமால்
அயன்களுக்கு நீ வழித்தகரியாதென யிருக்காலும் உன்மை அன்புடைய அடியார்
சொகுசு வலியுடன் அகலின்); நான் வழிப்பிறவிவழி துக்கம் தீக்கும் - நான் (கின்னை
ஆசை) வழியைப் போலுள்ள உன் வாய்த்துக்கைப் பிறவி வழியில் தீக்கும் துன்பக்களை
வழித்தின்ற; துணையாய் நாயநென்னி சுருண்டை பெம்பெருமானே - எனது துணை
யாய் மனம் தீயித்தீடுவதென்கை உனையாய் எனது (உள்ளத்தில் விளங்கும்)
சுருண்டை உடையுடைய எனது பெருமானே (1) (என்றும்); இழிப்பரிய - இகழ்ச்சிக்
குறியல்லாத; பகப்பாய் பிறப்பை தீக்கும் என்னுடைய பெம்மான் தம்மான் என்
துணையே - உயிர்ப்பற்ற உலகப் பொருள்பற்றக்களவுண்டாகிற உலக வாழ்வுப் பிறப்
புடைய (இழிப்பினும்) ஒழிக்கும் எனக்குக் கடவுளும் தலைநாயாய் எனது உள்ளத்
தீய் உயிரொலியாய் விளக்கும் என் துணையே (2) (என்றும்); சுருதி முடிக்கு அணி
யாய் வாய்த்த வழித்துணையாய் மழபாடி வயித்தானே - தேவையக்கனிதது சிவ
செரு அடியும் அறிதித் திடைக்கப்பெற்ற எனது பேரின்ப வாழ்க்கை வழித்துணை
யாக உன் உள்ளத்தில் உணரப்பெற்ற திருமழபாடின்கண். எழுந்தருளி
யருக்கும் உயர்த தான் போன்ற சுருப்பெனையாய் விளக்கும் சிவபெருமானே
(3) (என்றும்); எனது எனது - எனது கையினுர் சொல்லிச் சொல்லி; அறற்றி கைகின்

தென் - (அன்பினால் அங்குலமுள்ள உருவி) அமுது தன் வயமழிந்து நின்வயம்பட்டு நின்னோடு கூடிப் பேரின்பம் உணர்கின்றேன்.

(விளக்கம்) முதலாவது அடியை சுழிப்பிறவி வழித் துக்கம் நீக்கும் தூயதெண்ணீர் சுருஞ்சடை எம்பெருமானே என்று உரைநடை செய்க; சுழிப்பிறவி - ஆழநீர்ச் சுழியானது தன்னைச் சேர்ந்த பொருளை நீருக்குள்ளே இழுத்து நீர்நிலைக்கு மேலே வரவொட்டாமற் செய்தல்போல உலக வாழ்க்கைப் பிறவியானது மக்களை உலக விடய போதத்தில் அமிழ்த்தி அதிளின்றும் தப்பிச் சிவன் திருவடியை அடைய வொட்டாமற் செய்தலினால் அடிகள் பிறவியைச் சுழியாக உருவகம் செய்தார். துக்கம் - உலக வாழ்க்கையில் இன்பமிருப்பினும் அவ்வன்பம் கணந்தோறும் மாறுவதாய்ப் பேரின்பத்தை நோக்கத் துன்பமாயிருத்தலினால் பிறவி வழித் துக்கம் என்றார். துணையாம் - துணையாகும் என்பது துணையாம் எனக்குறுகியது. தூயதெண்ணீர் - தென் + நீர் = தெண்ணீர் நீர் என்பது இங்கே ஒளியைக் குறிக்கிறது. நவமணிகளின் ஒளி நீர் என்று பேச்சு வழக்கிலும் கூறப்படுகின்றது. தூயதும் தெளிந்ததுமான சுத்தமாயையின்கண் விளங்கும் அருள்ஒளி; அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயைகளில் மலத்துடன்விரவிய ஒளியினின்றும் பிரித்தற்கு தூயதெண்ணீர் என்றார். இந்த அருள்ஒளி அடியாரது தூய உள்ளத்தில் விளங்குவதாயுள்ளது. இழிப்பரிய பசுபாசப் பிறப்பை நீக்கும் - இழிப்பரிய - என்பதி லுள்ள அருமை பழிப்பரிய என்பதிற்போல இன்மை என்ற பொருள்படலின்றது. இகழ்ச் சிக்குரியது அல்லாத. அதாவது புகழ்ச்சிக்குரியது. ஏகான்மவாதிகள் முதலிய ஒருசாரார் உலகவாழ்வு இழிக்கத்தக்கது என்று கூறுதல்போல அல்லாது மலம் நீக்கிப் பேரின்பப் பயினை அடைதற்காகவே உலக வாழ்வு இறைவனால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று சைவ சமயம் கூறுதலால் அடிகள் இழிப்பரிய பிறவி என்றார். உலகவாழ்க்கையிலுள்ள பிறப்பு உயிர்ப் பற்றினையும் பொருட் பற்றினையும் பற்றி வருதலால் பசுபாசப் பிறப்பு என்றார். என்னுடைய பெம்மான் தம்மான் - பெருமான் பெம்மான் என மருவியது. பெரியவன் - டவுள். தம்மான், தலைவன், தம்பிரான் என்பதுபோல. சுருதி முடிக்கு அணி - சுருதி என்பது கேட்கப்படுவது; வேதாகமங்களைக் குறிக்கிறது. அபர ஞானத்தை உணர்ந்துகிற வேதாகமங்கள் பரஞானத்துக்கும் (மெய்யுணர்வுக்கும்) வழியா யிருத்தலின் சுருதி முடிக்கு அணி என்றார். முடி - சிரசு; தலை. அதாவது முடிந்த முடிபு; அணி - அழகு. மழபாடி வயிரத் தூண் - வயிரத் தூண் என்பது வயிரத் தூண் ஒளியைக் குறிக்கிறது. வயிரத்தூண் மிக்க ஒளியுடையதாய் அதன் அணி மையிலுள்ள பிற பொருள்களின் ஒளிகளைத் தனக்குள் அடங்கச் செய்து தான் அவ் வொளிகளுக்கு எடங்காது ஒளிருதல் போல, சிவபெருமான் தனது அருட்பேரொளி அறிவால் எவ்வெவ் வழியினது அறிவையும் தனக்குள் அடங்கும்படி செய்து அவையா தொன்றிலும் பற்றுதலுறும் சுயம்பிரகாச முடையனாய் விளங்குகின்றான் என்பது கூறப்பட்டது. அரற்றி நைகின்றேனே - அரற்றுதல் - அழுதல்; அகங் குழைந்து உருகி அழுதல். நைதல் - இங்கே தேய்தல் அல்லாது குறைதலைக் குறிக்கிறது; அதாவது சிவத்தன்மை குறைந்து சிவத்தன்மை மிகுதல். சிவத்தன்மை குறைந்து சிவத் தன்மை மிகுதலால் ஆன்மா தன்வய மழிந்து சிவன் வயமாகி அவனுடன் வேறற ஒன்றிக் கலந்து பேரின்ப முறுதல் உண்டாகிறது. இந்தத் தன் அதுபவத்தை அடிகள் இங்கே கூறுகின்றார். “சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றும் திருப் பெருந் துறையுறை சிவனே” என்று மாணிக்கவாசக அடிகள் கூறி அருளினமை காண்க. திருநாவுக்கரசு அடிகள் இந்தத் தேவாரப்பாட்டின் பதவுகர்விலே 1, 2, 3 என எண்ணிட்டுக் குறிக்கப்பட்ட மூன்று சொற்றொடர்களையும் அடிக்கடி கூறி அகங் குழைந்து உருகி அழுது தன்வய மழிந்து சிவன்வயப்பட்டுப் பேரின்பம் உணர்ந்த தாகத் த்மது அதுபவத்தைக் கூறுகின்றார். அந்தச் சொற்றொடர் ஒவ்வொன்றிலும் சிவபெருமான் தமது அருமைத் துணையாய்த் தமது உள்ளத்தில் அருள் ஒளியாய்

வினா - இவ்வாறு தவிர்த்துவிட்டால், முதலாவது ஒளிமாவது சுத்த மாயையில் வினம்
முதலாவது முன் ஒளிமாவது இவ்வாறு ஒளிமாவது ஆன்மாவிற்கண் வினங்கும்
அருள் ஒளிமாவது முன்னாவது ஒளிமாவது தனி அருள் ஒளிமாவது குறிப்பின்றன.
முதலாவது அருள் ஒளிமால் பொருட்பற்று (புறப்பற்று) நீக்கமும் தத்துவ சுத்தியும்
தத்துவ தரிசனமும், இரண்டாவது அருள் ஒளிமால் பொருட்பற்றுடன் உயிர்ப் பற்று
(அகப்பற்று) நீக்கமும் ஆன்ம சுத்தியும் ஆன்ம தரிசனமும், மூன்றாவது அருள் ஒளி
மால் பொருட்பற்று உயிர்ப் பற்றுடன் நீக்கி காரணத்தால் தன்வய மழிந்து விவன்வய
மாயை தவிர்ப்பதற்காகமும் இவ்வாறும் உண்டாவின்றன. முதலாவது அருள் ஒளி
தவிர்த்தாவது அருள் ஒளியிலும் இரண்டாவது அருள்ஒளி மூன்றாவது அருள் ஒளியி
லும் மூன்றிலேயுள்ள அடங்கும் தன்மை உடையன. முதலாவது அருள்ஒளி மாயை
மாயை நீக்கத்திற்கும் இரண்டாவது அருள்ஒளி கீதாமல நீக்கத்திற்கும் மூன்றாவது
அருள்ஒளி மாயையை நீக்கத்திற்கும் காரணமாகுள்ளன. இந்த ஒளிகள் ஞானத்து
பொருளாகப் பிற பொருள்களில் விளங்கும் ஒளிகள். இந்த மூன்று ஒளிகளும் அகண்ட
பெருமையில் அடங்குமன. இந்த மூன்று ஒளிகளையும் திருமூவர் 2808-வது திருமந்
திரவர்த்தம், "அதிஷ்ட சநிதம் அகண்ட கொளிரும் பிரிய வலத்தினிற் பேரோளிமுந்
றும், அபிரா தவத்தெய்வமடைந்து, பிரியா திருத்திற் பெருங்கால மாமே" என்று
கூறியிருக்கின்ற. மணிச்சொல்லுநகர், "சொழியாய் எஞ்ஞான்றும் துன்பத் தொடர்
வதற்கு" என்று முதலாவது ஒளிமாவும், "சொழியாய் மருகாற்றி" என்று இரண்
டாவது ஒளிமாவும், "சொழியாய் இன்பம் பெருக்கி" என்று மூன்றாவது ஒளியை
வம் திருவாகவம் திருவென்பா 11-வது பாட்டிற் குறிப்பிட்டிருக்கிறது காண்க.

மேனியிற் சிவபத்திரம் விரிதருதட்டுடை யாகும் கிரவலாகா
வெனிகளையுள்ளார் சொற்கொள்ளாது முன்னுணர்ந் தங்குப்பின்னெனமர்
வெனிகளையுள்ளார்க ணன்மையை முமுதுணர்ந்ததம் புலன்கள்சென்று
மேனிகளைய முனிர் செல்வர் தனித்திருந்து தவம்புரியு முதுகுன்றமே. இசு

(உரை) தொண்டர் - கெய்வவியத் தொண்டி செய்யும் அடியார்களை ; மேனியிற்
சிவபத்திரம் - தங்கள் உடம்பிலே துடர் குடையைத் தரித்திருக்கிற புத்தர்களுடனும்;
விரிதருதட்டு உடையாகும் - அகலமான பனையோலைத் தடுக்கின ஆசனமாக உடைய
உடைய சாணர்களுடனும்; விடவாகா(து) (உம்) - சோமாலும்; வானிகளைய உள்
ணர் - உடம்பெனம் என்ற உணர்வுடையவர்களாகிய அந்தப் புத்தர் சமணர்கள்; சொற்
கொள்ளாதம் - உறுதியு சொல்லாத உங்கள் உள்ளத்திலே உண்மைகளாகக் கொள்ளா
வதும்; வானிகளைய உண்ணர் - அருள் தங்கள் கண்ண்க்கேட்டுச் செறித்துத்தெளிந்த
வெண் அநிவு உடையவர்களும்; வான்மறைய முழுது உணர்ந்த காங்கு வேதங்களை
உம் ஐயம் திரிபு ஒன்றி அறித்த உடைவளிற் கூறப்பட்டுள்ள முடிவான பொருளை
உணர்வதில் உணர்ந்த ; ஐயவல்கள் சென்று - மேம்பாய் கண் மூக்குச் செவிகளாகிய
ஐயு பொருள்களையும் உலக விடயங்களிற் செல்ல வொட்டாது வென்று ; மேனி
களைய - உலக விடயவாதனையினையும் முற்றிலும் நீக்கினவாகளாய்; முனிச் செல்வர்
முனிவர்களாகவுள்ள அருட்செல்வர் ; தனித்திருந்து தவம் புரியும் - தனியாக இருந்து
கொண்ட தவம் செப்தின்ற ; முதுகுன்றம் - திருமுது குன்றம் என்ற தலத்தில் திருக்
கொண்ட கொண்டுவர் மருத்தின்ற கெடுபெருமானை ; உள் உணர்ந்து - உங்கள் உள்ளத்
தில் வெறு ஒன்றி உணர்ந்த ; அங்கு - அம்மன்னத்தின் (சிவமாம் தன்மையை அடை
வது); உம்மன் - மிகுந்த அன்பத்தினின்றும் எப்பிச் கெடுபெருமானுடைய திருவடி நிழ
லாகக் காத்தது பெரின்பம் உடையவர்களாய்ப் பிழையுங்கள்.

(விளக்கம்) தொண்டர் - விளிப்பெயர் - தொண்டர் என்பதிலுள்ள ஈற்றயல்
அகரம் ஈராவாயிற்று. மேனியின் செவ்வார் - மேனி என்பது வடிவம். அது இங்கே

ஆகு பெயராய் உடலைக் குறிக்கிறது. சீவரத்தார் = சீவரம் + அத்து + ஆர் அத்து சாரியை, ஆர் - உயர்நிலைப் பலர் பாற் படர்க்கை விருதி; சீவரம் = வடமொழிச் சொல் சிவப்பு. அது இங்கே புத்ததூறலிகள் தரிக்கிற சிவப்பு ஆடையைக் குறிக்கிறது. சீவரத்தார் - சிவப்பு ஆடையைத் தரிக்கிறவர்களாகிய புத்தத் தூறலிகள், விரிதருட்டு உடையார் - விரிதரு - விரிந்த; அகலமான. தட்டு - ஆசனத்தடுக்கு; சமணர்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பனியோலத் தடுக்கு; சமணர்களைக் குறிக்கிறது. விரவலாகா - விரவலாகாது என்பது விரவலாகா என ஈற்று உயிர் மெய்து தொக்கி நின்றது; விரவலாகாது என்பதற்குப்பின், கொள்ளாதும் என்பதிலுள்ள உம் கூட்டுக. அடியார்களல்லாதாருடைய இணக்கம் அடியார்களைச் சிவன் திருவடியை மறப்பித்து மீளவும் மலங்களில் வீழ்த்துமாதலான் புத்தர் சமணர்களுடன் விரவலாகாது என்றார். ஊனிகளாயுள்ளார் - ஊன் ஆகுபெயராய் உடலைக் குறிக்கிறது; ஊனிகள் இ - வீணை முதற் பொருளை உணர்த்தும் விருதி - உடலை உடையவர்கள், அதாவது உடலையே தாங்களாக உணரும் அறிவீணை உடையவர்கள்; புத்தர்களும் சமணர்களும் தங்களிடத்தில் இறைவன் உள்ளும் புறமும் நிறைந்திருக்கிறான் என்னும் உணர்வு இல்லாதவர்களாதலின் அவர்களை அடிகள் ஊனிகள் என்றார். ஞானிகள் - மெய்ஞ்ஞானத்தை உடையவர்கள், அருளால் அறியும் மெய்யறிவு உடையவர்கள்; இரண்டாவது அடியில் ஊனிகள் என்றதற்கு முன்னாவது அடியில் ஞானிகள் எனவும் 4-வது அடியில் மோனிகள் எனவும் நேர் எதிரிடைகளாய்க் கூறியிருத்தல் காண்க. மோனிகள் - மோனமென்பது ஞான வரம்பு என்று ஒளவைப் பிராட்டியார் கூறியபடி மோனம் என்பது உயிர் விடயங்களாலும் விடயவாதனைகளாலும் சிறிதும் தாக்கப்படுதலின்றி அமைதி (சார்தம்) பெற்று அந்த அமைதிகாரணமாக மெய் உணர்வு பெறும் நிலையைக் குறிக்கிறது. முனிச்செல்வர் - முனியாகிய செல்வர் முனிகளாகிய செல்வர்; ஒருமைப்பன்மையக்கம்; முனிதல் வெறுத்தல்' உலக விடயங்களை வெறுத்து அருளையே நிறைந்த செல்வமாக உடைய பெரியார். தனித்திருந்து-மௌனத்துக்குத் தனிமை துணையாயுள்ளது; இறைவனோடு கலந்து இன்பம் உணரும் மோனஞானிகள் தனிமையினையே விரும்புவார்கள். முதுகுன்றம் - இது திருமுது குன்றம் (விருத்தாசலம்) என்ற தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் சிவபெருமானைக் குறிக்கிறது.

களள்ளேன் கள்ளத் தொண்டாய்க் காலத்தைக் கழித்துப் போக்கித் தெள்ளியே னுகிநின்று தேடினே னாடிக் கண்டேன்
உள்குவா ருள்கிற் நெல்லா முடனிருந் தறிநி யென்று
வெள்கினேன் வெள்கி நானும் விலாவிற் சிரித்திட் டேனே.

க0

(உரை) கள்ளனேன் - வஞ்சகனாகிய நான்; கள்ளத் தொண்டாய் - (நான் சமண சமயத்தி லிருந்த காலத்தில்) முன்னே, சிவபெருமானுக்கு ஆட்பட்டுத் தொண்டு செய்யாமல் பொய்யான சமணசமய ஆசிரியனாய் இருந்து தொண்டு செய்தவனாய்; காலத்தைக் கழித்துப் போக்கி - (கிடைத்தற்கரிய மானிடப் பிறவி வாழ்க்கைக்) காலத்தை நல்வழியிற் பயன் படுத்தாது வீணாகப் போக்கிவிட்டு; தெள்ளியேன் ஆகி நின்று - (சிவகெறியை நான் அடைந்து சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற பொழுது) எனது உள்ளத்தில் விளங்கும் அருளொளியை அறியும் தெள்ளி விடையவனாய் நிலைபெற்று நின்று; நாடித் தேடினேன் - உலகவாழ்க்கைப் பற்றுக்களை முற்றிலும் விட்டுச் சிவபெருமானையே நினைக்கும் கருத்து உடையவனாய் அவனைத் தேடினேன்; கண்டேன் - தேடின தேட்டத்தின் பயனாக அவனை எனது உள்ளத்திலே மெய்யுணர்விலுள் உணர்ந்தேன்; உள்குவார் உள்கிற்று எல்லாம் - நினைக்கிற மார்தர்கள் தங்கருடைய உள்ளத்தில் நினைக்கின்ற கருத்துக்களை எல்லாம்; உடன் இருந்து அறிதி

என்று - அவர்களுக்கு வேறாக நின்று அறிவிப்பதும் அறிவுடையவர்களுடனாக இருந்தும் நீ அறிந்து வருகிறாய் என்று (நான் என்று தென்னிய அறிவினில் அறிந்த பொழுது) வெள்ளினேன் - நீ என்று உள்ளத்தி லிருப்பதை அறியாதிருந்த காலத்தில் நான் மறைவாக நினைந்த வஞ்சகக் கருத்துக்களை நோக்க எவ்வாறு என்று அறியாமை இருந்தது என நினைந்து வெட்கம் அடைந்தேன்; நானும் வெங்கி லிலா இறச் சிரித்திட்டேன் - நான் அவ்வாறு வெட்கம் அடைந்து என்று லிலா எழும்புகள் முறிந்து விடுமோ என்று தோன்றும் வண்ணம் பெருஞ்சிரிப்புச் சிரித்தேன்; ஆதலின் தொண்டர்களே நீங்கள் விவபெருமானுக்கு உண்மையான தொண்டு செய்த உய்மின் என்பது குறிப்பெச்சம்.

(விளக்கம்) கண்ணேன் - தன்மை ஒருமைக் குறிப்புவினையா லினையும் பெயர். உள்ளத். தொண்டு - வஞ்சகமான பணி; செய்தற்கு உரியதல்லாத வழியிற் செய்யப்படும் பணி. உடல் அந்தக்காணங்களை உயிருடன் சேர்த்து வைத்தும் அக்கருவிகளின் வழியும் அருளின் வழியும் காட்டுமுதலியும் காணமுதலியும் இடையறாது உயிர்க்கு செய்துவருகிற விவபெருமானுக்கு உரியதாகிய மனம் வாக்குக் காயங்களாற் செய்யத் தகுந்த தொண்டை உயிர் அவ்வுண்மையை அறியாது வேறு வழியிற் செய்யப்படும் தொண்டை அடிகள் உள்ளத் தொண்டு என்றார். அடிகள் தாம் சமண் சமயத்தில் இருந்த காலத்தில் செய்த தொண்டை நினைந்து கூறுகிறார். தென்னியேன் - தன்மை ஒருமை குறிப்புவினையா லினையும் பெயர். தேடினேன் நாடிக் கண்டேன் - நாடுதல் தேடுதலின் பின்னும் காணுதல் தேடுதலின் பின்னும் நிகழ்கின்றன ஆதலின் தேடினேன் நாடி என்பது நாடித் தேடினேன் என மாறிவைத்துப் பொருள் கூறப்பட்டது. "(திருமாலயன்) நாடிக் காணமாட்டாத தழலாய நம்பினத் தேடிக் கண்டுகொண்டேன்" என்று அடிகள் திருவாரூர்த் தேவாரம் 10-வது பாட்டிற் கூறியருளினமை காண்க. நாடுதல் - உள்ளத்தில் விவனைக் கருதி நினைத்தல். தேடுதல் - ஆன்மா தன் கண் விளங்கும் ஆன்மா அறிவிற் விவனைத் தேடுதல். காண்டல் - ஆன்மா தற்போதற் கெட்டு அருளோடு வேறற நின்று அவ்வருளால் விவனைக் காணுதல். நாடுதல் ஆன்மதரிசனத்திலும் தேடுதல் ஆன்மசக்தியிலும் காண்டல் விவதரிசனத்திலும் விவயோகத்திலும் நிகழும். நாடுதல் தேடுதல் காணுதல் மூன்றும் உள்ளத்தில் அருள்ஒளி விளங்கித் தென்னிவி உண்டாயபின் நிகழ்தலால் தென்னியேனாகி நாடித்தேடினேன் கண்டேன் என்றார். நாடுதல் ஞானத்துச் சரியை நிலையையும் தேடுதல் ஞானத்துக் கிரியை நிலையையும் காண்டல் ஞானத்து யோகநிலையையும் குறிக்கின்றன. நாடித் தேடிக் காணுதல் விவனை அருளால் அறியும் நெறி என்பது கூறப்பட்டது. உங்கிற்று எல்லாம் - அஃகினை ஒன்றன்பால் படர்க்கைத் தெரிநிலை வினையா லினையும் பெயர். நினைத்த கருத்துக்களெல்லாம் ஒருமை பன்மை மயக்கம்; பால் வழி அமைதி. உடனிருந்த அறிதி - இது விவன் ஆன்மாவுக்குச் செய்து வருகிற காணும் உதவி; காரைக்காலம்மையார் இதனை "அறிவாய் அறிகின்றான் தானே" என்று கூறி அருளினார். உள்ளத்தில் ஆன்மா அறிவோடு சென்றியைந்த அவ்வுன்னத்தை விட்டு நீங்காதிருக்கிற விவன், ஆன்மா தனது உள்ளத்திற் கருதுகிற பொருள்களை அறியாமலிருக்க முடியாது என்ற உண்மையைத் தாம் தென்னிய அறிவை அடைதற்கு முன் அறியாதிருந்ததற்கு வெட்கம் அடைந்ததாக அடிகள் கூறுகின்றார். நானும் - உம் - அசை. சிரித்திட்டேன் - இடு - துணை - வினை - பகுதிப்பொருள் விஞ்சி. சிரித்தேன். முறவலித்தல், அளவிற் சிரித்தல், பெருகச் சிரித்தல் என்னும் மூடகைச் சிரிப்புக்களில் இது பெருகச் சிரித்தல்; அறியாமை காரணமாக வந்த வெட்கத்தின் மெய்ப்பாடு.

நிலையாய நின்னடியே நினைந்தே வினைதறுமே
தலைவா நின்னினையப் பணித்தாய்சல மொழிந்தேன்

சிலையார் மாளிகை சூழ்திரு மேற்றளி யுறையும்

மலையே புண்ணியல்லால் மகிழ்ந்தேத்த மாட்டேனே.

௧௧௧

(உரை) தலைவா - எனது ஆண்டவனே; நின்அடியே - நினது திருவடிகளையே; சிலையார் நினைந்தேன் - (எனது உன்னம் மண் முதல் கலை இறுதியாகவுள்ள பிரகிருதி மாயை அசுத்த மாயா தத்துவங்களிலும் புவனங்களிலும் அடையத்தக்க விடயபோகப் பற்றுதலொழிந்து துவர் துவத்தன்மை கெட்டுத் தாய்மை அடைந்துவினது அரு ளொளியுடன் கூடி நிற்கும் நிலையில்) நினைப்பும் மறப்புமின்றி நான் நின்னையே எப் பொழுதும் ஒரு தன்மையதாய் நினைந்துகொண்டிருந்தேன்; நினைதலும் அவ்வாறு நான் நின்னையே எப்பொழுதும் நினைந்துகொண்டிருக்கிற நிலையை அடைந்தபொழுது; நின் நிலையப்பணித்தாய் - நான் நினைக்கின்றேன் என்ற தற்போதமும் எனக்கு இன்மை யால் நீ எனது அறிவு வேட்கை செயல்களை எல்லாம் வினது வியாபக அறிவு வேட்கை செயல்களுக்குள் அடங்கச்செய்து என்னை உனது ஆளாக ஏற்றுப் பணி கொண்டருளி றாய்' சலம் ஒழிந்தேன் - அதனால் நான் இருவினைத் துவர்துவங்களால் சிறிதும் தாக்கப்பட்டு விகாரம் அடையாது ஒரு தன்மைத்தாகிய அமைதி பெற்று எனது உள் ளத்தில் நின்னையே உணரும் பேரின்ப உணர்வைப் பெற்றேன்; சிலையார் மாளிகை சூழ்திருமேற்றளி யுறையும் மலையே - (ஆதலால்) கற்களிஞர் கட்டப்பட்ட வீடுகள் சூழ்ந்திருக்கிற திருமேற்றளி என்ற தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏ அருள்மலையே; உன்னை அல்லால் மகிழ்ந்தேத்தமாட்டேன் - உன்னை யன்றி வேறொரு தெய்வத்தை நான் உன்னம் உவந்து அதிகமாட்டேன்; அடியார் களை நீங்கலும் திருமேற்றளி உறைகின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையே நினைந்து உயமின் என்பது குறிப்பெச்சம்,

(விளக்கம்) தலைவா - தலைவா என்று முதலாவது அடிகள் சிவபெருமானை விரித் தது “உன்னை நான் பணிதல் என் கடன் நீ என்னைக் காத்தல் உன்கடன்” என்பது குறிப்பிடப்பட்டது - தலைவன் என்ற சொல் ஆண்டான் அடிமைத் தொடர்பைக் காட்டுகிறது. நின்அடியே-ஏ தேற்றம். சிலையாய் நினைந்தேன்-ஆன்மா துவர் துவங்களி னின்று (Pairs of opposites) நீங்கியும் பொருட்பற்று உயிர்ப் பற்றுக்கள் நீங்கியும் தன் முனைப்புக் கெட்டு மல'இருள் நீங்கியபொழுது சிவபெருமானே தன்னை உண்மையின் நிலையான பற்றுவான் என உணர்ந்து அவனைப் பற்றும்பொழுது நினைப்பும் மறப்பு மற்ற சிவயோக நிலை உண்டாகிறது. அந்த நிலையை நினைந்து சந்தரமுர்த்தி அடிகள் நின்னடியே சிலையாய் நினைந்தேன் என்றார். அடி என்பது திருவருளைக் குறிக்கிறது. “சட்டோ நினைக்க அமுதாம் கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை” என்று மாணிக்கவாசக அடிகள் கூறி அருளினமை காண்க. திருநாவுக்கரசு அடிகள் மேலே 41வது பாட்டில் “வஞ்சனே னினி நான் மறக்கிற்பனே” என்று கூறி யருளினார். சிலையாய் என்ற சொல்லில் மேலே 51வது பாட்டில் “புலன்களைப் போக நீக்கிப் புந்தியை யொருக்கவைத்து இனங்களைப் போகநீக்கி இரண்டையும் நீக்கி யொன்றாய் மலங்களை மாற்ற வல்லார்” என்ற இரண்டரை வரிகளிலுள்ள கருத்துக்களும் அடங்கி யிருக்கின்றன. பொறிகளைப் புலன்களிற் போகாது நீக்கியும் புந்தியையும் அதன் இனங்களை யும் ஒடுக்கியும் ஆன்மா விடயபோகத்தில் அறவே செல்லாதிருந்தாலொழிய அதற்கு சிவனை நிலையாக நினைக்கும் நினைப்பு உண்டாகாது. நின்நிலையப்பணித்தாய் - பணித்தல் அருள்செயல் இந்தச் சொற்றொடரார் குறிக்கப்பட்ட பொருள் மேலே 49-வது பாட்டில் “உணரப்படுவார்” என்ற சொல்லார் குறிக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. சலம் ஒழிந்தேன் - மேலே 51-வது பாட்டில் மனத்திடைப் போகமாசிச் சினங்களை மாற்றவல்லார் என்ற தொடர்சுனார் குறிக்கப்பட்ட பொருளும் 49-வது பாட்டில் உணரப்படுவாரோ

டொட்டி வாழ்ந்தி என்ற சொற்றொடரார் குறிக்கப்பட்ட பொருளும் இப்பாட்டில் “சலமொழிந்தேன்” என்று கூறியவாற்றார் குறிக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. 51-வது பாட்டின் கீழ்க் கூறப்பட்ட குறிப்பு உரைகளை இதற்கும் கொள்க. சலம் ஒழிதலின் பயன் உள்ளத்தில் சிவபோக உணர்வு பெறுதல் ஆதலால் பேரின்ப உணர்வு பெற்றேன் என்று உரை செய்யப்பட்டது.

தஞ்ச வருவாரும் தொழுவிப்பாரும் வழுவிப்போய்
கெஞ்சம் புருந்தென்னை நினைவிப்பாருமுனை நட்பாய்
வஞ்சப்படுத் தொருத்தி வாணுள் கொள்ளும் வகைகேட்
டங்கும் பழையனா ராலங்காட் டெம்மடிகளே.

கஉ

(உரை) தஞ்சவருவாரும் - (எனது ஐம்பொறிகளும் அந்தக் கரணங்களும் தங்கள் இனங்களுடன் உலக போக விடயங்களிற் செல்லும் பற்று) முற்றிலும் கெடுதலால் எனது உள்ளத்தில் பேரொளியாய் விளங்கித் தோன்றுகிறவரும்; தொழுவிப்பாரும் - (அவ்வாறு பேரொளியாய் விளங்குகிற காரணத்தால் எனது அறிவு வேட்கை செயல் களைத் தமது அறிவு வேட்கைச் செயல்களின் வியாபகத்துள் அடங்கச் செய்து) தற் போதமின்றித் தம்மை வணங்கும்படி. என்னைச் செய்கிறவரும்; கெஞ்சம் புருந்து என்னை நினைவிப்பாரும் - அவ்வாறு கான் தற்போதம் கெட்டுத் தமது அருள் வியாபகத் தில் அடங்கி நிற்க எனது உள்ளத்தில் விளங்கி மேலிட்டு வின்று தம்மையே என்னை நிலையாக நினைக்கும்படி செய்கிறவரும்; முனை - முன் ஒருநான்; ஒருத்தி - நீலி என் னும் ஒருமாயப் பெண்; நட்பாய் வஞ்சப்படுத்த - (எழுபது வேளாளரை) நட்புச் செய்து (தன்னோடுகூட வந்த வணிகன் தனது கணவன் என்றும் அவனைத் தன் னுடன் கலந்திருக்கும்படி செய்தால்தான் அவனுக்கு ஊறு ஒன்றுஞ் செய்வதில்லை என்றும் அவர்களிடம் உறுதி மொழி கூறி அதனை நம்பும்படி அவர்களை) வஞ்சித்து; வழுவிப் போய் வாழ்நான் கொள்ளும் வகை கேட்டு - (அவ்வெழுபது வேளாளரும் அவ ளுக்காக அவ்வணிகனுடம் பிணைக்கொடுக்க அவன் உடன்பட்டு அவளோடு அன்றிரவு கலந்திருந்த பொழுது) பின் தான் செய்த உறுதி மொழியினின்றும் தவறி (அன்றிர வில்) அவனது உயிரைக் கொன்ற செய்தியைக் கேட்டு; அஞ்சம் பழையனார் ஆலங் காட்டு எம் அடிகள் - அவர்கள் அஞ்சித் தாங்கள் செய்த வாய்மையைக் காக்கத் திக் குழியில் விழுத்து இறந்த பெருத்தகைமைச் சிறப்பு வாய்ந்த பழையனாரைச் சேர்ந்த திருவாலங்காட்டில் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானாவர்.

(விளக்கம்) இப்பாட்டு - திருஞானசம்பந்த அடிகள் காரைக்காலம்மையார் தலை யாலே நடந்து சென்று வணங்கின திருவாலங்காட்டைக் காலினால் மிதிக்க அஞ்சி அவ் ழுருக்கு அணிகையிலுள்ள ஒருநில இரவு தங்கியிருந்தபொழுது சிவபெருமான் அவ ரது கனவிலே தோன்றி “ஆலவனத்தமர்ந்தருளும் அப்பராகிய நம்மைப் பாடுதற்கு அபுர்த்தனையோ” என்று கூற, விழித்தெழுந்த பாடிய தேவாரப் பதிகத்தின் முதலா வது பாட்டு. இக்கிழங்கிக்கு ஏற்ப “தஞ்ச வருவார்” என்பதற்கு நான் உறங்கும் பொழுது என்னைவிலே தோன்றுகிறவரும் என்றும் “தொழுவிப்பாரும்” என்பதற்குக் கனவிலே கூறிய ஆணையால் திருவாலங்காட்டுக் கோயிலுக்குப் போய்த் தொழும்படிச் செய்கிறவரும் என்றும் “கெஞ்சம் புருந்தென்னை நினைவிப்பாரும்” என்பதற்கு அவ் வாறு கான் தொழுததனால் எனது உள்ளத்தில் அருளொளியாய் விளங்கித் தம்மை எப்பொழுதும் என்னை நினைக்கும்படி செய்கிறவரும் என்றும் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்வாறு பொருள்கொள்ளுதல் புற வழிபாடுபற்றிப் பொருத்தமாயிருப்பி னும் பதவுரையிற் கூறப்பட்ட பொருள் அக வழிபாடுபற்றிப் பொருத்தமுடைத்த.